

Kioskilla

Pornokonstaapeli Ronkainen piileksi aamukahdeksalta pusikossa kirkonkylän lehtikioskin liepeillä. Hän tunsu värisevänsä jännityksestä. Hänellä oli tärkeä tehtävä, pornon poistaminen pitäjistä, ennen muuta tuosta lehtikioskista, riettauden liiteristä, joka tyrkytti tuotteitaan julkean häpeämättömästi keskellä kylää.

Kauhusta ja inhosta laajenein silmin Ronkainen tuijotti kioskin seinää, jossa räähkät julisteet resottivat auliisti levälään. Tuossakin oli naikkonen uimapukusillaan, tuossa miekkonen pelkissä housuissa.

"Pöyristyttävää. Mitä lieneekään sisällä, kun ovat kannetkin jo tuommoiset," ajatteli pornokonstaapeli. "Aivan varmasti siellä on semmoista ja sitä ja sitä toistakin — ja kuka tietää vaikka siellä olisi aivan ihan oikein peräti, herranen aika....! Hyi olkoon!"

Ronkainen huohotti yhä kii-vaammin, hänen kouransa puristivat vaistomaisesti poliisipamppua, jonka hän oli varannut aseeseen pornorikollisten taltuttamiseen. Voihkaisten hän käänsi kasvonsa toisaalle ennen kuin pystyi rauhoittumaan.

Lopulta kioskinpitäjäkin saapui rikospaikalleen. Tuli kuin kunnialliseen työhön ainakin, ketale, vihelteli tullessaan, muljautteli suussaan viinirypälettä ja yritti näyttää niin viattomalta niin viattomalta että.

"Vaun kyllä minä sinut vielä kepitän, odotapas vain," ajatteli pornokonstaapeli tuimasti. Hänen suupielensä kiristyivät, silmät kapenivat viiruiksi, puna nousi poskipäille, muhkea suoni pullisteli äärimmilleen pingottuneen otsanahan alla.

Ronkainen nousi polviasenostaan seisaalleen, jotta pusikko tutisi.

—Hui, kuka se siellä, kiljahti kioskinpitäjä. —Ai, Ronkainenhan se ölikin. Ja minä kun ihan luulin että siellä on taas joku renttu. No mitä konstaapelille kuuluu?

Mutta pornopoliisi pysyi totisena. Hän ei ollut tänä aamuna puhe- eikä paijaustuulella. Nyt oli tosi paikka ja nyt tehtäisiin pornosta kerralla selvää. Hän lähestyi kioskinpitäjää uhmaavasti, pamppu sojossa, hitain määrätietoisin askelin.

Hänen mieleensä palasi eilinen kohta osuuskaupan lihastiskillä, toisessa paheen pesässä. Samoin hän oli lähestynyt sitäkin, samoin hän oli tuijottanut noita lihan himon riivaamia kasvoja ympärillään, samoin hän oli huitaissut lihastiskin tyhjäksi paisteista ja muista lihoista ynnä takavarikoinut vielä varmuuden

vuoksi kaikki kivennäisvedet. Siitä ilotalosta ei olisi pitkään aikaan haittaa vaaraa kylän moralille. Mutta tästä oli, tästä kioskista, ja siitä oli nyt tehtävä loppu.

—Täällä pitäisi myydä pornoa? kysyi Ronkainen äänesään patoutunutta uhkaa.

—Pitäisi, pitäisi, vaan kun ei kukaan osta. Vaun olisi tässä tämmöistä vähän kevyempää tavaraa, Ronkainen vaan valitsee siitä, kioskinpitäjä selosti.

Yhtäkkiä pornopoliisi tunsu kiihkonsa lerpahdavan. Kioskinpitäjän vastaus oli yllättänyt hänet. Hän ei pitänyt siitä, ettei toinen pannut vastaan, antautui sovinnolla.

Salamannopeasti Ronkainen teki uuden tilannearvion. Mikäpä siinä, kävisihän se näinkin, sovinnollista tietä. Hän tökki sormellaan lehtipinoa:

—Toi ja toi ja toi ja toi ja vielä toi Jortsu tuolta hyllyltä. Onhan se varmasti uusin numero, eikä se jossa... ai niin.

—Olkaa hyvä, eipä meillä olisi enempää ollutkaan. Se on siten 76 markkaa, sanoi kioskinpitäjä ja hymyili herttaisesti.

"Hähä, täydestä meni," hekkumoi Ronkainen. "Taktiikka onnistui, se ei huomannut mitään."

Ja niin kävi pornokonstaapeli Ronkainen sen jälkeen joka päivä lehtikioskilla ostamassa varastot tyhjiksi pornolehdistä. Sen koommin ei pitäjässä ole porno-ongelmasta tiedetty mitään, mitä nyt isännät joskus porukkataksilla kaupungin kioskilla pistäytyivät. Mutta sehän ei enää ollut Ronkaisen murhe. Hän oli tehnyt tehtävänsä ja saanut siitä itselleen tyydytyksen.